

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VI kadencja

Druk nr 4605
Warszawa, 12 lipca 2011 r.

Pan
Grzegorz Schetyna
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. i na podstawie art. 32 ust. 2 regulaminu Sejmu niżej podpisani posłowie wnoszą projekt ustawy:

- o zmianie ustawy - Prawo telekomunikacyjne.

Do reprezentowania wnioskodawców w pracach nad projektem ustawy upoważniamy pana posła Dariusza Lipińskiego.

(-) Bogdan Bojko; (-) Jacek Brzezinka; (-) Leszek Cieślik; (-) Andrzej Czerwiński; (-) Andrzej Kania; (-) Domicela Kopaczewska; (-) Tadeusz Kopeć; (-) Jacek Kozaczyński; (-) Jacek Krupa; (-) Marek Krząkała; (-) Dariusz Lipiński; (-) Jan Musiał; (-) Tadeusz Naguszewski; (-) Piotr Ołowski; (-) Andrzej Orzechowski; (-) Maciej Orzechowski; (-) Tadeusz Patalita; (-) Norbert Raba; (-) Sławomir Rybicki; (-) Jarosław Stolarczyk; (-) Cezary Urban; (-) Stanisław Żmijan.

USTAWA

z dnia

2011 r.

o zmianie ustawy - Prawo telekomunikacyjne

Art. 1. W ustawie z dnia 16 lipca 2004 r. - Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. Nr 171, poz. 1800, z późn. zm.¹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 64 otrzymuje brzmienie:

„**Art. 64.** 1. Dostawca publicznie dostępnej usługi telekomunikacyjnej obejmującej usługę telekomunikacyjną z dodatkowym świadczeniem, które może być realizowane przez inny podmiot niż dostawca usługi telekomunikacyjnej, zwanej dalej „usługą o podwyższonej opłacie”, jest obowiązany podawać wraz z numerem tej usługi podawanym do publicznej wiadomości i przekazywanym bezpośrednio abonentom, cenę za jednostkę rozliczeniową usługi albo cenę za połączenie, w przypadku usługi taryfikowanej za całe połączenie, ze wskazaniem ceny brutto oraz nazwę podmiotu realizującego dodatkowe świadczenie.

2. W przypadku, gdy informacja o usłudze o podwyższonej opłacie, o której mowa w ust. 1 podawana jest do publicznej wiadomości w sposób graficzny:

- 1) tło informacji nie może utrudniać lub uniemożliwiać zapoznania się z ceną tej usługi,
- 2) rozmiar czcionki ceny za jednostkę rozliczeniową usługi nie może być mniejszy niż 60% rozmiaru czcionki numeru tej usługi oraz
- 3) czas prezentacji ceny usługi nie może być krótszy niż czas prezentacji numeru tej usługi.

3. W przypadku, gdy usługa o podwyższonej opłacie świadczona jest na zasadzie subskrypcji, jej dostawca jest obowiązany:

¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 273, poz. 2703, z 2005 r. Nr 163, poz. 1362 i Nr 267, poz. 2258, z 2006 r. Nr 12, poz. 66, Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 170, poz. 1217, Nr 220, poz. 1600, Nr 235, poz. 1700 i Nr 249, poz. 1834, z 2007 r. Nr 23, poz. 137, Nr 50, poz. 331 i Nr 82 poz. 556, z 2008 r. Nr 17, poz. 101 i Nr 227, poz. 1505, z 2009 r. Nr 11, poz. 59, Nr 18, poz. 97 i Nr 85, poz. 716 oraz z 2010 r. Nr 81, poz. 530, Nr 86, poz. 554 i Nr 106, poz. 675.

1) wraz z informacją, o której w ust. 1, podać informację o zasadzie korzystania z usługi w sposób przejrzysty i czytelny dla abonenta oraz

2) umożliwić abonentowi dokonania skutecznej i natychmiastowej rezygnacji z subskrypcji w każdym czasie, w sposób prosty i wolny od opłat.

4. Dostawca usługi o podwyższonej opłacie, który jednocześnie realizuje dodatkowe świadczenie lub jest stroną umowy z podmiotem realizującym dodatkowe świadczenie, jest obowiązany bezpłatnie zapewnić:

1) abonentowi określenie progu kwotowego, po przekroczeniu którego dostawca usługi o podwyższonej opłacie będzie obowiązany poinformować abonenta o fakcie jego przekroczenia oraz automatycznie zablokować możliwość wykonywania połączeń na numery o podwyższonej opłacie i odbierania połączeń z takich numerów oraz

2) użytkownikowi końcowemu publicznej sieci telekomunikacyjnej, każdorazowo, przed rozpoczęciem naliczania opłaty za połączenie telefoniczne, informację o cenie za minutę połączenia do numeru danej usługi albo o całkowitej jej cenie. Jeżeli w trakcie połączenia telefonicznego zmiana ulegnie wysokość opłaty dostawca usługi o podwyższonej opłacie obowiązany jest poinformować użytkownika końcowego o fakcie zmiany wysokości opłaty na 10 sekund przed zmianą jej wysokości.”;

5. Świadczenie usługi o podwyższonej opłacie odbywa się na podstawie umowy zawartej w sposób określony w art. 56 ust. 2 zdanie drugie.

2) po art. 64 dodaje się art. 64a w brzmieniu:

„**Art. 64a.** Dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych jest obowiązany, na żądanie abonenta, do nieodpłatnego blokowania połączeń wychodzących na numery usług o podwyższonej opłacie oraz połączeń przychodzących z takich numerów.”;

3) art. 65 otrzymuje brzmienie:

„**Art. 65.** 1. Dostawca usługi o podwyższonej opłacie, w terminie co najmniej na jeden dzień przed dniem rozpoczęcia świadczenia tej usługi, przekazuje Prezesowi UKE w formie pisemnej i elektronicznej informacji o:

1) swojej nazwie (firmie), adresie i siedzibie;

2) nazwie, rodzaju i zakresie świadczonej usługi o podwyższonej opłacie;

- 3) numerze lub numerach wykorzystywanych do świadczenia usługi o podwyższonej opłacie;
 - 4) nazwie (firmie), adresie i siedzibie podmiotu realizującego dodatkowe świadczenie, o ile dodatkowego świadczenia nie realizuje dostawca usługi;
 - 5) terminie rozpoczęcia świadczenia usługi o podwyższonej opłacie.
2. Prezes UKE prowadzi jawny rejestr numerów wykorzystywanych do świadczenia usługi o podwyższonej opłacie zawierający informacje, o których mowa w ust. 1. W rejestrze zamieszcza się również datę przekazania informacji Prezesowi UKE.
3. Prezes UKE zamieszcza rejestr, o którym mowa w ust. 2, na stronie BIP UKE.”;

4) w art. 143:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Z zastrzeżeniem art. 144 i 144a, używanie urządzenia radiowego wymaga posiadania pozwolenia radiowego, zwanego dalej "pozwoleniem".

2. Pozwolenie wydaje Prezes UKE w drodze decyzji, z zastrzeżeniem ust. 2a.”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Jeżeli częstotliwości są przeznaczone do użytkowania jako rządowe, Prezes UKE wydaje pozwolenie po uzyskaniu zgody Ministra Obrony Narodowej. Minister Obrony Narodowej dokonuje uzgodnienia w formie postanowienia, na które stronie nie przysługuje zażalenie, w terminie nie dłuższym niż 3 dni od wystąpienia Prezesa UKE. Niedokonanie uzgodnienia w terminie, o którym mowa w poprzednim zdaniu, traktuje się jako brak zastrzeżeń do wydania pozwolenia.”,

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Postępowanie w sprawie wydania pozwolenia wszczyna się na wniosek zainteresowanego podmiotu.”;

5) po art. 144 dodaje się art. 144a w brzmieniu:

„**144a.** 1. Prezes UKE, w drodze decyzji, na wniosek podmiotu zainteresowanego, może dopuścić czasowe używanie urządzenia radiowego w celu zapewnienia okazjonalnego przekazu informacji na okres nieprzekraczający 30 dni.

2. Jeżeli częstotliwości są przeznaczone do użytkowania jako rządowe, Prezes UKE wydaje decyzję, o której mowa w ust. 1, po uzyskaniu zgody Ministra Obrony Narodowej. Minister Obrony Narodowej dokonuje uzgodnienia w formie postanowienia, na które stronie nie przysługuje zażalenie, w terminie nie dłuższym niż 3 dni od wystąpienia Prezesa UKE. Niedokonanie uzgodnienia w terminie, o którym mowa w poprzednim zdaniu, traktuje się jako brak zastrzeżeń do wydania decyzji.

3. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, może być złożony w formie elektronicznej.

4. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1 dołącza się oryginał lub kopię:

- 1) odpisu z rejestru przedsiębiorców albo ewidencji działalności gospodarczej lub innego właściwego rejestru prowadzonego w państwie pochodzenia;
- 2) potwierdzenia spełnienia przez urządzenie zasadniczych wymagań;
- 3) pełnomocnictwa - jeżeli strona działa poprzez pełnomocnika;
- 4) dowodu uiszczenia opłaty za prawo do wykorzystywania częstotliwości.

5. Dokumenty, o których mowa w ust. 4 mogą być złożone w języku angielskim. Przepisu art. 33 § 2 i 3 oraz art. 76a § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego nie stosuje się.

6. Obowiązek zapłaty opłaty, o której mowa w art. 185 ust. 3a powstaje z chwilą złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 1. Opłatę wpłaca się z chwilą powstania obowiązku jej zapłaty.

7. W decyzji, o której mowa w ust. 1, Prezes UKE określa:

- 1) rodzaj, wyróżnik typu oraz nazwę producenta urządzeń radiowych, których dotyczy decyzja;
- 2) uprawniony podmiot oraz jego siedzibę i adres;
- 2) warunki wykorzystania częstotliwości;
- 3) warunki używania urządzenia radiowego, w szczególności rodzaj służby, w której jest wykorzystywane urządzenie;
- 4) okres obowiązywania decyzji;
- 5) termin rozpoczęcia wykorzystania częstotliwości.

7. Prezes UKE odmawia wydania decyzji, o której mowa w ust. 1 albo cofa tę decyzję, jeżeli wystąpi jedna z okoliczności, o których mowa w art. 123 ust. 7 pkt 1-3.”;

6) w art. 185 po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Za prawo do wykorzystywania częstotliwości na podstawie decyzji, o której mowa w art. 144a, uiszcza się roczną opłatę, o której mowa w ust. 1.”;

7) po art. 207 dodaje się art. 207a w brzmieniu:

„**Art. 207a.** 1 W postępowaniach prowadzonych w sprawach dotyczących pozwoleń radiowych oraz rezerwacji częstotliwości Prezes UKE może zawiadamiać strony o decyzjach i innych czynnościach poprzez obwieszczenie na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej Urzędu Komunikacji Elektronicznej, jeżeli strona wystąpiła albo wyraziła zgodę na takie jej zawiadamianie.

2. Doręczenie pisma uważa się za dokonane z dniem opublikowania na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej Urzędu Komunikacji Elektronicznej obwieszczenia, o którym mowa w ust. 1.”;

8) w art. 209 w ust. 1 dodaje się pkt 14a w brzmieniu:

„14a) nie wypełnia lub nienależycie wypełnia obowiązki określone w art. 64, 64a i 65;”.

Art. 2. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.

Uzasadnienie

Projektowane zmiany w zakresie usług o podwyższonej opłacie służą zwiększeniu ochrony użytkowników końcowych i abonentów, a w szczególności konsumentów, przed nadużyciami w związku z korzystaniem z takich usług. Temu celowi w szczególności ma służyć rozszerzenie obowiązków informacyjnych wobec odbiorców tego rodzaju usług, w szczególności w zakresie sposobu podawania informacji o cenie i numerze usługi.

Ponadto proponuje się uregulowanie w szczególny sposób usług o podwyższonej opłacie świadczonych na zasadzie subskrypcji, w szczególności obowiązku zawarcia wyraźnej informacji w podawanych materiałach reklamowych, promocyjnych lub kierowanych bezpośrednio poprzez SMS do abonenta, iż na usługę świadczona na danym numerze wymaga subskrypcji. Jednocześnie, dostawca tego rodzaju usługi świadczonej na zasadzie subskrypcji zostanie zobowiązany do umożliwienia abonentowi dokonania rezygnacji z subskrypcji w każdym czasie, w sposób prosty i wolny od opłat, co w znaczny sposób wpłynie pozytywnie na pozycję abonentów.

Z uwagi na fakt, iż konsumenci najczęściej za nieprawidłowe świadczenie usług o podwyższonej opłacie winią operatorów telekomunikacyjnych, podczas gdy ci ostatni wielokrotnie odpowiadają wyłącznie za jakość zestawianych połączeń, natomiast za udostępnianie treści odpowiada zupełnie inny podmiot, w nowelizowanych przepisach wskazano wyraźnie możliwość wystąpienia takiego podziału funkcjonalnego oraz doprecyzowano obowiązki dostawców usług (wskazując tym samym zakres ich odpowiedzialności).

Planuje się również rozszerzenie zakresu informowania użytkowników końcowych o usłudze o podwyższonej opłacie poprzez wprowadzenie obowiązku informowania przez dostawców tego rodzaju usług przed rozpoczęciem naliczania opłaty o cenie za połączenie lub za minutę połączenia telefonicznego z danym numerem. Informacja taka powinna być podawana również w przypadku, gdy sposób naliczania opłat zmienia się w trakcie połączenia.

Jednocześnie, w odniesieniu do użytkowników usług o podwyższonej opłacie świadczonych z wykorzystaniem SMS, należy zwrócić uwagę, iż na podstawie zmienionego przepisu art. 64 ust. 1, każdy dostawca usługi o podwyższonej opłacie obowiązany będzie podawać cenę każdego SMS z informacją o numerze, czyli w SMS wysyłanym do użytkowników końcowych, np. zapraszającym do udziału w loterii, grze etc. W ten sposób

zapewniony zostanie jednolity poziom ochrony wszystkich użytkowników końcowych zainteresowanych skorzystaniem z usług o podwyższonej opłacie.

Planuje się rozszerzyć przepisy ustawy Prawo telekomunikacyjne o szczególną regulację w zakresie usług premium rate świadczonych za pomocą SMS, które najczęściej są źródłem nieprawidłowości na rynku tych usług. Połączenie telefoniczne jest ustanawiane za pomocą numeru lub numerów ustalonych w krajowym lub międzynarodowym planie numeracji telefonicznej. Zainicjowane połączenie telefoniczne może być w każdej chwili przerwane, co ma znaczenie w przypadku połączeń typu premium rate rozliczanych nie za zestawienie pojedynczego połączenia, lecz za czas połączenia np. do serwisów informacyjnych. Usługi SMS typu premium są na ogół świadczone przy wykorzystaniu numerów skróconych spoza planu numeracji krajowej. Rozliczenie dokonywane jest za wysłanie jednego SMS-a, a nie za czas połączenia jak w przypadku usługi telefonicznej.

Użytkownicy sieci ruchomych są często odbiorcami niechcianych SMS-ów (spam) zawierających treści zachęcające do wysyłania zwrotnych SMS-ów na numery usług premium rate, co stanowi pole do różnych nieuczciwych praktyk działających na szkodę użytkowników. Użytkownik nie zawsze ma możliwość rozeznania się z jakiego rodzaju usługą ma do czynienia. Zdarzają się przypadki, gdy samo potwierdzenie otrzymania wiadomości uruchamia usługę typu premium - tego rodzaju przypadki znane są z informacji prasowych, a ponadto UOKiK prowadzi szereg postępowań w tym zakresie. W celu przeciwdziałania takim praktykom, proponuje się umożliwienie blokowania zarówno połączeń wychodzących na numery o podwyższonej opłacie, jak i połączeń przychodzących z takich numerów. Taką możliwość powinni uzyskać wszyscy abonenci, niezależnie od tego, czy korzystają z usług w stacjonarnej czy w ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej.

Warto zauważyć, że przepis art. 64 ust. 2 ustawy Prawo telekomunikacyjne w chwili obecnej chroni w sposób szczególny tylko użytkowników usług o podwyższonej opłacie świadczonych w stacjonarnej publicznej sieci telefonicznej, zobowiązując dostawcę usługi do informowania każdorazowo przed rozpoczęciem naliczania opłat, o cenie jednostki rozliczeniowej połączenia do numeru danej usługi. Użytkownicy sieci ruchomych korzystający z usług SMS nie mają takiej ochrony co sprzyja nieuczciwym praktykom, tym bardziej, że przedsiębiorcy telekomunikacyjni zawierają umowy z dostawcami treści, którzy z kolei mają swoich poddostawców, często są to podmioty działające poza granicami Polski niestosujące się do zasad uczciwych praktyk.

Dostawcy usług premium rate na podstawie proponowanych rozwiązań zobowiązani zostaną także do podawania do publicznej wiadomości i bezpośrednio użytkownikom końcowym informacji nie tylko o numerze i cenie (brutto) za jednostkę rozliczeniową usługi, lecz również o nazwie podmiotu realizującego dodatkowe świadczenie.

Abonenci otrzymają jednocześnie możliwość zablokowania (na żądanie) połączeń wychodzących na numery o podwyższonej opłacie.

Rozszerzeniu ulegnie również katalog niezbędnych informacji, jakie dostawca usługi o podwyższonej opłacie obowiązany jest przekazać Prezesowi UKE, który prowadzi jawny rejestr numerów wykorzystywanych do świadczenia tego rodzaju usług. Zgodnie z planowaną zmianą art. 65 ust. 1 dostawca usługi o podwyższonej opłacie, w terminie co najmniej na jeden dzień przed dniem rozpoczęcia świadczenia tej usługi, powinien przekazywać Prezesowi UKE w formie pisemnej i elektronicznej informacje o:

- 1) swojej nazwie (firmie), adresie i siedzibie;
- 2) nazwie, rodzaju i zakresie świadczonej usługi o podwyższonej opłacie;
- 3) numerze lub numerach wykorzystywanych do świadczenia usługi o podwyższonej opłacie;
- 4) nazwie (firmie), adresie i siedzibie podmiotu realizującego dodatkowe świadczenie, o ile dodatkowego świadczenia nie realizuje dostawca usługi;
- 5) terminie rozpoczęcia świadczenia usługi o podwyższonej opłacie.

Skróceniu ulegnie również minimalny termin, w jakim dostawca usług jest obowiązany przekazać ww. informacje Prezesowi UKE. Przyspieszy to procedurę rozpoczęcia świadczenia usług lub realizowania dodatkowego świadczenia, np. w przypadku kampanii społecznych, akcji charytatywnych, itp.

Nowa regulacja ma charakter zdecydowanie prokonsumencki i jest szybką reakcją na pojawiające się w ostatnim czasie nieprawidłowości na rynku usług o podwyższonej opłacie. Szczegółowo ustala obowiązki podmiotów świadczących usługę o podwyższonej opłacie. Ze względu na charakter tych usług oraz praktykę wskazującą na brak dostatecznej ochrony, zwłaszcza konsumentów, zdecydowano się rozszerzyć dotychczasowe obowiązki.

W związku z organizacją przez Rzeczpospolitą Polską Euro 2012 należy wprowadzić także zapisy regulujące czasowe używanie urządzenia radiowego bez pozwolenia. W obsługę meczów Euro 2012 zaangażowanych będzie kilkadziesiąt podmiotów, w tym jedna z najważniejszych grup – media zagraniczne. Większość z nich posługuje się sprzętem opartym na transmisji radiowej (np. kamery bezprzewodowe, mikrofony itd.), które wykorzystują

częstotliwości radiowe z zakresu pasma licencjonowanego przez UKE. Proces wydawania pozwoleń radiowych lub też rezerwacja częstotliwości w Polsce są stosunkowo skomplikowane i w obecnym kształcie nie są dostosowane do wymogów wielkiej imprezy, kiedy na potrzeby jej obsługi trzeba wydać pozwolenia radiowe dla paru tysięcy sztuk sprzętu radiowego wykorzystywanego przez zagraniczne podmioty na bardzo krótki okres (parę godzin). Specyfika dynamicznej pracy mediów, udział w setkach imprez i wydarzeń na świecie wymusza stworzenie możliwości szybkiego, wymagającego minimum biurokracji, procesu uzyskania takiego pozwolenia na krótki okres czasu bezpośrednio przed imprezą nawet na terenie samego Stadionu.

Obecnie w Polsce istnieje jedna procedura wydawania pozwolenia radiowego na korzystanie z częstotliwości radiowych bez względu na pasmo częstotliwości, przeznaczenie i czas wykorzystania. Bez względu na to, czy podmiot ubiega się o prawo do korzystania z częstotliwości przez 10 lat (np UMTS) czy do korzystania z mikrofonu bezprzewodowego przez dwa dni, to procedura wygląda tak samo. Jest ona długotrwała i skomplikowana, w związku z czym - uciążliwa dla organizatorów oraz nadawców telewizyjnych i radiowych uczestniczących w imprezie, gdzie określone częstotliwości potrzebne są im na krótki czas imprezy. Ze względu na konieczność zapewnienia jak największej niezawodności przekazu TV, zawsze o pozwolenia radiowe występują nadawcy realizujący przekaz satelitarny TV (SNG).

Uzasadnienie szczegółowe

W zakresie art. 1 ustawy:

Art. 64

Przepis art. 64 ma za zadanie zapewnić odpowiedni poziom informacyjny użytkownikom końcowym.

Przepis art. 64 ust. 1 zobowiązuje dostawców usług o podwyższonej opłacie do podawania, do publicznej wiadomości oraz bezpośrednio użytkownikom końcowym, wraz z numerem usługi, ceny za jednostkę rozliczeniową usługi lub cenę za połączenie, w przypadku gdy usługa taryfikowana jest za sam fakt połączenia do numeru usługi. Jednocześnie dostawca takiej usługi obowiązany jest podać nazwę podmiotu realizującego dodatkowe świadczenie.

Przepis art. 64 ust. 2 doprecyzowuje obowiązki dostawcy usług o podwyższonej opłacie prezentującego informacje o usłudze w sposób graficzny, a zatem w telewizji czy prasie. W takiej sytuacji dostawca obowiązany będzie do zapewnienia, aby tło podawanej informacji nie utrudniało lub uniemożliwiało zapoznania się z ceną usługi. Jednocześnie, dostawca obowiązany będzie podawać cenę usługi w sposób możliwie widoczny dla użytkownika – rozmiar czcionki ceny nie będzie mógł być mniejszy niż 60% rozmiaru czcionki numeru usługi. Ponadto proponuje się, aby czas prezentacji ceny usługi, np. w przypadku emisji telewizyjnej czy internetowej, nie był krótszy niż czas prezentacji numeru tej usługi.

Przepis art. 64 ust. 3 reguluje usługi o podwyższonej opłacie świadczone na zasadzie subskrypcji, które w ostatnim czasie były przyczyną problemów finansowych rzeszy abonentów. W przypadku świadczenia tego rodzaju usług proponuje się zobowiązać dostawców usług do podawania wyraźnej informacji o zasadzie korzystania z usługi, wraz z informacjami podawanymi na podstawie art. 64 ust. 1, a zatem zarówno podawanej do publicznej wiadomości jak i bezpośrednio abonentom (np. z propozycją wzięcia udziału w konkursie lub loterii). Jednocześnie, proponuje się zobowiązać dostawcę tego rodzaju usług do umożliwienia abonentowi dokonania skutecznej i natychmiastowej rezygnacji z subskrypcji w każdym czasie, w sposób prosty i wolny od opłat. Taka regulacja powinna zagwarantować abonentom natychmiastową rezygnację z usług, do których mogliby przypadkowo przystąpić lub z których mają wolę zrezygnować w sposób natychmiastowy, prosty i wolny od opłat.

Na podstawie proponowanego przepisu art. 64 ust. 4 dostawcy usług o podwyższonej opłacie zobowiązani zostaną do umożliwienia abonentom określenia progów kwotowych, po przekroczeniu których dostawcy musieliby automatycznie uniemożliwić korzystanie z usług o podwyższonej opłacie. Dotyczy to sytuacji, w których abonent wyraża wolę uczestniczenia w konkursach czy loteriach, jednak już z góry decyduje, jaką kwotę zamierza przeznaczyć na tego typu usługi. Jednocześnie w myśl przepisu zobowiązuje się dostawców usług o podwyższonej opłacie do podawania ceny za wykonywane połączenie telefoniczne do numeru o podwyższonej opłacie, zanim dostawca zacznie naliczanie opłat. Analogicznie, jeśli cena miałaby ulec w trakcie połączenia, na 10 sekund przed zmianą taryfy, dostawca będzie musiał podać informację o zmianie opłaty. Taka regulacja gwarantuje użytkownikom końcowym podjęcie świadomej decyzji, czy chcą skorzystać lub kontynuować korzystanie z usługi o podwyższonej opłacie.

Przepis art. 64 ust. 5 jest odpowiednikiem obecnego przepisu art. 64 ust. 3 określającego sposób zawierania umowy o świadczenie usługi o podwyższonej opłacie (a zatem dokonywanej *per facta concludentia*)

Art. 64a

Zadaniem przepisu art. 64a jest umożliwienie abonentom dokonania blokady połączeń wychodzących na numery o podwyższonej opłacie, jak i połączeń przychodzących z takich numerów, w sposób bezpłatny.

Art. 65

W świetle przepisu art. 65 dostawca usługi o podwyższonej opłacie, w terminie co najmniej na jeden dzień przed dniem rozpoczęcia świadczenia usługi, zobowiązany będzie do przekazania Prezesowi UKE szczegółowych informacji na temat swojej działalności w tym zakresie oraz danych podmiotu dostarczającego dodatkowe świadczenie. Termin jednodniowy podyktowany jest koniecznością zagwarantowania szybkiej organizacji akcji charytatywnych, organizowanych spontanicznie, w przypadkach np. kataklizmów, katastrof czy klęsk żywiołowych.

Na podstawie omawianego przepisu Prezes UKE prowadził będzie jawny rejestr danych dostawców usług o podwyższonej opłacie oraz dostawców dodatkowych świadczeń.

Art. 143 ust. 1

Zmiana przepisu polega na dodaniu odesłania do projektowanego art. 144a, a więc wskazaniu wyjątku kiedy nie jest wymagane pozwolenie.

Art. 143 ust. 2

Zmiana przepisu polega na dodaniu odesłania do projektowanego ust. 2a.

Art. 143 ust. 2a

Dodawany przepis ma na celu uporządkowanie kwestii kompetencji do dysponowania częstotliwościami radiowymi przeznaczonymi do użytkowania jako rządowe. Jest zasadne z uwagi na potrzeby bezpieczeństwa, aby w przypadku częstotliwości użytkowanych jako rządowe Prezes UKE podejmował decyzję w sprawie pozwolenia po uprzednim uzyskaniu zgody Ministra Obrony Narodowej.

Art. 143 ust. 3

Zmiana przepisu wynika z potrzeby dopuszczenia możliwości składania wniosku w innej formie niż pisemna. Zmiana ta wychodzi naprzeciw postulatowi tzw. „Green ICT”, a więc umożliwieniu składania wniosków także w elektronicznej, a więc bardziej ekologicznej, formie. Ponadto, zmiana także pozwoli na uelastycznienie i przyspieszenie procedury wydawania pozwoleń.

Art. 144a

Przepis wprowadza możliwość dopuszczenia urządzenia do używania bez konieczności uzyskiwania pozwolenia, w celu zapewnienia okazjonalnego przekazu informacji na okres nieprzekraczający 30 dni. Okazjonalne przekazy informacji trwają bardzo krótko, zwykle 1–2 dni, a opłata za wydanie pozwolenia jest niewspółmierna do korzyści wynikających z takiego wykorzystania częstotliwości. Ponadto problemem jest egzekwowanie opłat od wnioskodawców zagranicznych, zwłaszcza w łączności satelitarnej. Dlatego bardziej zasadne jest dopuszczanie przez Prezesa UKE czasowego używania urządzenia radiowego w celu okazjonalnego przekazu informacji i pobieranie przed wydaniem takiej decyzji opłaty za prawo do wykorzystywania częstotliwości.

Likwidacja pozwoleń radiowych na okazjonalne przekazy informacji przyczyni się do wzrostu zainteresowania nadawców zagranicznych prowadzeniem działalności w Polsce. Ze względu na fakt, iż instytucja okazjonalnego przekazu częstotliwości będzie w szczególności

wykorzystywana przez nadawców zagranicznych, tak jak w przypadku turnieju piłki nożnej EURO2012 oraz ze względu na światowe standardy w zakresie uzyskiwania krótkoterminowych pozwoleń dążące do maksymalnego uproszczenia procedury przy zachowaniu niezbędnej kontroli nad ich wykorzystaniem, należy dostosować do tych standardów polską procedurę, poprzez umożliwienie składania wniosków przez Internet oraz dopuszczenie języka angielskiego jako akceptowalnego języka dla wszystkich niezbędnych dokumentów jakie należy złożyć wraz z wnioskiem.

Analogicznie jak w art. 143 należy uregulować kwestię kompetencji do wydawania przedmiotowych decyzji w odniesieniu do częstotliwości przeznaczonych do użytkowania jako rządowe.

Z uwagi na fakt, iż uzyskanie uprawnień do dysponowania częstotliwościami w celu zapewnienia okazjonalnego przekazu informacji jest często sprawą bardzo pilną i trudną do przewidzenia z wyprzedzeniem (np. w przypadkach katastrof, wizyt zagranicznych wysokiego szczebla) w przepisie zaproponowano odformalizowanie procedury, tak by wydanie decyzji mogło nastąpić szybko i sprawnie. Wniosek może być złożony w dowolnej formie przewidzianej w art. 63 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego. Ponadto, zrezygnowano z wymogu by załączane do wniosku dokumenty były przedstawiane w oryginale lub uwierzytelnionej kopii. Dopuszcza się także składanie wniosku i załączników w języku angielskim.

Art. 185 ust. 3a

Przepis wprowadza opłatę za prawo do wykorzystywania częstotliwości na podstawie decyzji o czasowym dopuszczeniu używania urządzenia radiowego w celu zapewnienia okazjonalnego przekazu informacji. Wysokość tej opłaty zostanie określona w rozporządzeniu wydanym na podstawie art. 185 ust. 11.

Art. 207a

Proponowany przepis jest przepisem szczególnym, w rozumieniu art. 49 Kodeksu postępowania administracyjnego, który stanowi, że strony mogą być zawiadamiane o decyzjach i innych czynnościach organów administracji publicznej przez obwieszczenie (...), jeżeli przepis szczególny tak stanowi. Proponuje się dodanie takiego przepisu szczególnego do ustawy tak, aby możliwe było doręczanie decyzji i innych pism w sprawie, poprzez

obwieszczenie na stronie podmiotowej BIP UKE. Ma to na celu przyspieszenie, prowadzonego przed Prezesem UKE postępowania administracyjnego w zakresie wydawania i zmiany rezerwacji częstotliwości oraz pozwoleń radiowych. Podkreślić należy, że zaproponowany przepis będzie miał szczególnie istotne znaczenie w przygotowaniach RP do organizacji EURO 2012.

Art. 209 ust. 1 pkt 14a

W konsekwencji zaproponowanych przepisów art. 64, 64a oraz 65, konieczne jest zagwarantowanie przepisów sankcjonujących sytuacje, w których dostawcy usług o podwyższonej opłacie nie dopełnią wykonania określonych w nich obowiązków.

Przepis końcowy

Biorąc pod uwagę fakt, iż zmiany w zakresie usług o podwyższonej opłacie wymagać będą podjęcia przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych wraz z dostawcami treści pewnych działań, proponuje się aby przepis art. 1 ustawy wszedł w życie w terminie 30 dni od dnia ogłoszenia.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które oddziałują projektowane regulacje

Do podmiotów, na które oddziałują projektowane regulacje należą dostawcy usług o podwyższonej opłacie, dostawcy usług telekomunikacyjnych, dostawcy dodatkowych świadczeń, podmioty pośredniczące w świadczeniu usług o podwyższonej opłacie (agregatorzy), Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej, nadawcy radiowych przekazów informacyjnych, a także użytkownicy końcowi i abonenci usług o podwyższonej opłacie.

2. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych

Wejście w życie projektowanych zmian ustawy w zakresie zmian do ustawy Prawo telekomunikacyjne nie spowoduje skutków finansowych dla budżetu państwa.

3. Wpływ regulacji na rynek pracy

Przyjęcie projektowanej regulacji nie będzie miało wpływu na rynek pracy.

4. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość

Regulacje proponowane w zakresie usług o podwyższonej opłacie będą mieć wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, gdyż zwiększają obowiązki przedsiębiorców telekomunikacyjnych i mogą zmniejszać potencjalne przychody z tytułu świadczenia takich usług.

Likwidacja pozwoleń radiowych na okazjonalne przekazy informacji przyczyni się do wzrostu zainteresowania nadawców zagranicznych prowadzeniem działalności w Polsce.

5. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionów

Zapisy projektu nie będą miały wpływu na sytuację i rozwój regionów.

6. Wstępna ocena zgodności regulacji z prawem Unii Europejskiej

Projekt jest zgodny z prawem Unii Europejskiej. Mając to na uwadze, nie ma konieczności poddawania procedurze notyfikacji projektu proponowanych zmian.

Jednocześnie, projekt nie zawiera przepisów technicznych, których notyfikacja jest obowiązkowa.

Warszawa, 25 lipca 2011 r.

BAS-WAPEiM-1763/11

Pan
Grzegorz Schetyna
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia prawna
w sprawie zgodności z prawem Unii Europejskiej poselskiego projektu
ustawy o zmianie ustawy – Prawo telekomunikacyjne (przedstawiciel
wnioskodawców: poseł Dariusz Lipiński)

Na podstawie art. 34 ust. 9 uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 lipca 1992 roku – Regulamin Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej (Monitor Polski z 2009 r. Nr 5, poz. 47, ze zmianami) sporządza się następującą opinię:

1. Przedmiot projektu ustawy

Projekt ustawy przewiduje zmianę ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. Nr 171, poz. 1800, ze zmianami; dalej: ustawa).

Proponowana zmiana przepisów regulujących publicznie dostępne usługi telekomunikacyjne z dodatkowym świadczeniem, zwane usługami o podwyższonej opłacie (zmiana artykułów 64 i 65 ustawy oraz dodania art. 64a), polega na: rozszerzeniu obowiązków informacyjnych wobec odbiorców tych usług i wobec Prezesa UKE, włączając w to użytkowników sieci ruchomych (niestacjonarnych), szczególnym uregulowaniu usług o podwyższonej opłacie świadczonych na zasadzie subskrypcji, umożliwieniu blokowania na żądanie połączeń wychodzących na numery o podwyższonej opłacie.

Ponadto projekt przewiduje wprowadzenie instytucji czasowego używania urządzenia radiowego w celu zapewnienia okazjonalnego przekazu informacji na okres nieprzekraczający 30 dni (zmiana artykułów 143 i 185 ustawy oraz dodanie art. 144a).

Projekt zakłada też zmianę art. 209 ustawy, przewidując karę pieniężną w przypadku niewypełnienia obowiązków przez dostawców usług o podwyższonej opłacie.

Proponowana ustawa ma wejść w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.

2. Stan prawa Unii Europejskiej w materii objętej projektem

Odnosząc się do treści projektu należy wskazać następujące akty prawne Unii Europejskiej:

- dyrektywę 2002/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie wspólnych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej (dyrektywa ramowa; Dz. Urz. WE L 108 z 24.4.2002 r., str. 33, ze zmianami; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne rozdz. 13, t. 29, str. 349),

- dyrektywę 2002/20/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie zezwoleń na udostępnienie sieci i usługi łączności elektronicznej (dyrektywa o zezwoleniach; Dz. Urz. WE L 108 z 24.4.2002 r., str. 21 oraz Dz. Urz. UE L 337, str. 37; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne rozdz. 13, t. 29, str. 337),

- dyrektywę Komisji 2002/77/WE z dnia 16 września 2002 r. w sprawie konkurencji na rynkach sieci i usług łączności elektronicznej (Dz. Urz. WE L 249 z 17.9.2002 r. str. 21; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne rozdz. 8, t. 2, str. 178),

- dyrektywę 2002/22/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie usługi powszechnej i związanych z sieciami i usługami łączności elektronicznej praw użytkowników (dyrektywa o usłudze powszechnej; Dz. Urz. WE L 108 z 24.4.2002 r. str. 51 oraz Dz. Urz. UE L 337, str. 1; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne rozdz. 13, t. 29, str. 367).

3. Analiza przepisów projektu pod kątem ustalonego stanu prawa Unii Europejskiej

3.1 W art. 1 pkt 5 projekt przewiduje wprowadzenie instytucji czasowego używania urządzenia radiowego bez pozwolenia radiowego, o którym mowa w artykułach 143, 145 – 148. Zgodnie z proponowanym brzmieniem art. 144a, Prezes UKE, w drodze decyzji, na wniosek podmiotu zainteresowanego, będzie mógł dopuścić czasowe używanie urządzenia radiowego w celu zapewnienia okazjonalnego przekazu informacji na okres nieprzekraczający 30 dni. Proponowana regulacja nie określa kryteriów, jakimi będzie kierował się Prezes UKE przyznając prawo do użytkowania częstotliwości radiowych. Projektowany art. 144a ust. 7 określa jedynie okoliczności, których wystąpienie obliguje Prezesa UKE do odmowy wydania decyzji (zagrożenie obronności, bezpieczeństwa państwa lub bezpieczeństwa i porządku publicznego, naruszenie umów międzynarodowych, których Rzeczpospolita Polska jest stroną, zakłócenia pracy urzędów i sieci telekomunikacyjnych).

Zgodnie z art. 9 ust. 1 dyrektywy ramowej państwa członkowskie są zobowiązane zapewnić m.in., aby przyznawanie indywidualnych praw do użytkowania częstotliwości radiowych przez właściwe organy krajowe odbywało się według obiektywnych, przejrzystych, niedyskryminacyjnych i proporcjonalnych kryteriów. Do tak określonych kryteriów odsyłają także art. 4

pkt 2 dyrektywy 2002/77/WE w sprawie konkurencji na rynkach sieci i usług łączności elektronicznej oraz artykuły 5 ust. 2 i art. 6 ust. 1 dyrektywy o zezwoleniach. Wyjątek od stosowania wymogu otwartych procedur może mieć zastosowanie w przypadkach, gdy przyznanie indywidualnych praw użytkownika częstotliwości radiowych dostawcom usług radiowych lub telewizyjnych jest konieczne do osiągnięcia celu leżącego w interesie ogólnym określonego przez państwa członkowskie zgodnie z prawem wspólnotowym (art. 5 ust. 2 dyrektywy o zezwoleniach).

Proponowana regulacja nie wskazuje obiektywnych, przejrzystych, niedyskryminacyjnych i proporcjonalnych kryteriów wydania decyzji zezwalającej na czasowe używanie urządzenia radiowego w celu zapewnienia okazjonalnego przekazu informacji (co stanowiłoby użytkowanie częstotliwości radiowych w rozumieniu przytoczonych przepisów dyrektyw). Uwzględniając treść przepisów projektu nie można też mówić, że spełnione są przesłanki stosowania wyjątku, o którym mowa w art. 5 ust. 2 dyrektywy o zezwoleniach. Proponowany przepis art. 144a należy ocenić jako niezgodny z art. 9 ust. 1 dyrektywy ramowej, art. 5 ust. 2 i art. 6 ust. 1 dyrektywy o zezwoleniach oraz 4 pkt 2 dyrektywy 2002/77/WE. Zastrzeżenie dotyczące niezgodności projektu z przywołanymi przepisami prawa UE odnosi się także do proponowanych art. 143 ust. 1, art. 183 ust. 3a oraz art. 207a ustawy (przepisy te są konsekwencją dodania w ustawie art. 144a).

3.2 Zmiana zaproponowana w art. 1 pkt 1 projektu, rozszerzająca obowiązki informacyjne wobec odbiorców usług o podwyższonej opłacie nie narusza przepisów dyrektywy o usłudze powszechnej. Zgodnie z motywem 49 preambuły do tej dyrektywy, dyrektywa ma na celu zapewnienie elementów ochrony konsumenta, włączając jasne warunki umowne i rozwiązywanie sporów oraz przejrzystość taryf dla konsumentów. Z kolei zgodnie z art. 21 ust. 3 dyrektywy, państwa członkowskie powinny zapewnić możliwość nałożenia na przedsiębiorstwa udostępniające publiczne sieci łączności elektronicznej lub publicznie dostępne usługi łączności elektronicznej obowiązek publikowania m.in. przejrzystych, porównywalnych, odpowiednich i aktualnych informacji na temat obowiązujących cen i taryf, wszelkich opłat związanych z rozwiązaniem umowy, a także na temat warunków dostępu do usług dostarczanych użytkownikom końcowym i konsumentom oraz standardowych warunków korzystania z tych usług. Informacje powinny być publikowane w jasny, zrozumiały i łatwo dostępny sposób. Krajowe organy regulacyjne mogą określić dodatkowe wymogi dotyczące formy, w jakiej należy publikować te informacje.

3.3 Proponowana zmiana art. 209 ustawy (art. 1 pkt 8 projektu), przewiduje karę pieniężną m.in. w przypadku niewypełnienia niektórych obowiązków przez dostawców usług. Zgodnie z art. 21a dyrektywy ramowej państwa członkowskie ustanawiają zasady dotyczące sankcji mających zastosowanie do naruszeń krajowych przepisów przyjętych zgodnie z tą

dyrektywą oraz dyrektywami szczegółowymi. Państwa członkowskie niezwłocznie powiadamiają Komisję Europejską o wszelkich późniejszych zmianach tych przepisów.

Państwa członkowskie są też obowiązane przekazać Komisji teksty zmian w przepisach prawa krajowego przyjętych w dziedzinie objętej przepisami dyrektyw: ramowej (zgodnie z art. 28 ust. 3 tej dyrektywy), o zezwoleniach (art. 18 ust. 3), o usłudze powszechnej (art. 38 ust. 3).

4. Konkluzja

Projekt ustawy o zmianie ustawy – Prawo telekomunikacyjne jest niezgodny z dyrektywami 2002/21/WE, 2002/20/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz dyrektywą Komisji 2002/77/WE, ponieważ nie określa obiektywnych, przejrzystych, niedyskryminacyjnych i proporcjonalnych kryteriów przyznawania indywidualnych praw do użytkowania częstotliwości radiowych (art. 1 pkt 5 projektu).

Szef Kancelarii Sejmu

Lech Czapla

Warszawa, 25 lipca 2011 r.

Pan
Grzegorz Schetyna
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia prawna

w sprawie stwierdzenia – w trybie art. 95a ust. 3 Regulaminu Sejmu – czy poselski projekt ustawy o zmianie ustawy – Prawo telekomunikacyjne (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Dariusz Lipiński) jest projektem ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej

Projekt ustawy przewiduje zmianę ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. Nr 171, poz. 1800, ze zmianami; dalej: ustawa). Zmiana zakłada: rozszerzenie obowiązków informacyjnych wobec odbiorców publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych z dodatkowym świadczeniem usług (usług o podwyższonej opłacie) i wobec Prezesa UKE, szczególne uregulowanie w przypadku usług o podwyższonej opłacie świadczonych na zasadzie subskrypcji, umożliwienie blokowania na żądanie połączeń wychodzących na numery o podwyższonej opłacie. Ponadto projekt przewiduje wprowadzenie instytucji czasowego używania urządzenia radiowego w celu zapewnienia okazjonalnego przekazu informacji na okres nieprzekraczający 30 dni. Projekt przewiduje też karę pieniężną w przypadku niewypełnienia obowiązków przez dostawców usług o podwyższonej opłacie.

Projekt ustawy o zmianie ustawy – Prawo telekomunikacyjne jest niezgodny z dyrektywami 2002/21/WE, 2002/20/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz dyrektywą Komisji 2002/77/WE, ponieważ nie określa obiektywnych, przejrzystych, niedyskryminacyjnych i proporcjonalnych kryteriów przyznawania indywidualnych praw do użytkowania częstotliwości radiowych.

Projekt ustawy o zmianie ustawy – Prawo telekomunikacyjne **nie jest projektem ustawy wykonującej** prawo Unii Europejskiej.

Szef Kancelarii Sejmu

Lech Czapla

Warszawa, dnia 2 sierpnia 2011 r.

Dariusz Lipiński

Posel na Sejm RP

Klub Parlamentarny

Platformy Obywatelskiej

Pan

Grzegorz Schetyna

Marszałek Sejmu RP

W imieniu wnioskodawców projektu ustawy o zmianie ustawy – Prawo telekomunikacyjne składam na ręce Pana Marszałka następującą autopoprawkę:

- 1) w art. 1 skreśla się pkt 4-7;
- 2) uzasadnienie projektu otrzymuje brzmienie jak w załączniku do niniejszego pisma.

Z wyrazami szacunku

Uzasadnienie

Projektowane zmiany w zakresie usług o podwyższonej opłacie służą zwiększeniu ochrony użytkowników końcowych i abonentów, a w szczególności konsumentów, przed nadużyciami w związku z korzystaniem z takich usług. Temu celowi w szczególności ma służyć rozszerzenie obowiązków informacyjnych wobec odbiorców tego rodzaju usług, w szczególności w zakresie sposobu podawania informacji o cenie i numerze usługi.

Ponadto proponuje się uregulowanie w szczególny sposób usług o podwyższonej opłacie świadczonych na zasadzie subskrypcji, w szczególności obowiązku zawarcia wyraźnej informacji w podawanych materiałach reklamowych, promocyjnych lub kierowanych bezpośrednio poprzez SMS do abonenta, iż na usługę świadczona na danym numerze wymaga subskrypcji. Jednocześnie, dostawca tego rodzaju usługi świadczonej na zasadzie subskrypcji zostanie zobowiązany do umożliwienia abonentowi dokonania rezygnacji z subskrypcji w każdym czasie, w sposób prosty i wolny od opłat, co w znaczny sposób wpłynie pozytywnie na pozycję abonentów.

Z uwagi na fakt, iż konsumenci najczęściej za nieprawidłowe świadczenie usług o podwyższonej opłacie winią operatorów telekomunikacyjnych, podczas gdy ci ostatni wielokrotnie odpowiadają wyłącznie za jakość zestawianych połączeń, natomiast za udostępnianie treści odpowiada zupełnie inny podmiot, w nowelizowanych przepisach wskazano wyraźnie możliwość wystąpienia takiego podziału funkcjonalnego oraz doprecyzowano obowiązki dostawców usług (wskazując tym samym zakres ich odpowiedzialności).

Planuje się również rozszerzenie zakresu informowania użytkowników końcowych o usłudze o podwyższonej opłacie poprzez wprowadzenie obowiązku informowania przez dostawców tego rodzaju usług przed rozpoczęciem naliczania opłaty o cenie za połączenie lub za minutę połączenia telefonicznego z danym numerem. Informacja taka powinna być podawana również w przypadku, gdy sposób naliczania opłat zmienia się w trakcie połączenia.

Jednocześnie, w odniesieniu do użytkowników usług o podwyższonej opłacie świadczonych z wykorzystaniem SMS, należy zwrócić uwagę, iż na podstawie zmienionego przepisu art. 64 ust. 1, każdy dostawca usługi o podwyższonej opłacie obowiązany będzie podawać cenę każdego SMS z informacją o numerze, czyli w SMS wysyłanym do użytkowników końcowych, np. zapraszającym do udziału w loterii, grze etc. W ten sposób

zapewniony zostanie jednolity poziom ochrony wszystkich użytkowników końcowych zainteresowanych skorzystaniem z usług o podwyższonej opłacie.

Planuje się rozszerzyć przepisy ustawy Prawo telekomunikacyjne o szczególną regulację w zakresie usług premium rate świadczonych za pomocą SMS, które najczęściej są źródłem nieprawidłowości na rynku tych usług. Połączenie telefoniczne jest ustanawiane za pomocą numeru lub numerów ustalonych w krajowym lub międzynarodowym planie numeracji telefonicznej. Zainicjowane połączenie telefoniczne może być w każdej chwili przerwane, co ma znaczenie w przypadku połączeń typu premium rate rozliczanych nie za zestawienie pojedynczego połączenia, lecz za czas połączenia np. do serwisów informacyjnych. Usługi SMS typu premium są na ogół świadczone przy wykorzystaniu numerów skróconych spoza planu numeracji krajowej. Rozliczenie dokonywane jest za wysłanie jednego SMS-a, a nie za czas połączenia jak w przypadku usługi telefonicznej.

Użytkownicy sieci ruchomych są często odbiorcami niechcianych SMS-ów (spam) zawierających treści zachęcające do wysyłania zwrotnych SMS-ów na numery usług premium rate, co stanowi pole do różnych nieuczciwych praktyk działających na szkodę użytkowników. Użytkownik nie zawsze ma możliwość rozeznania się z jakiego rodzaju usługą ma do czynienia. Zdarzają się przypadki, gdy samo potwierdzenie otrzymania wiadomości uruchamia usługę typu premium - tego rodzaju przypadki znane są z informacji prasowych, a ponadto UOKiK prowadzi szereg postępowań w tym zakresie. W celu przeciwdziałania takim praktykom, proponuje się umożliwienie blokowania zarówno połączeń wychodzących na numery o podwyższonej opłacie, jak i połączeń przychodzących z takich numerów. Taką możliwość powinni uzyskać wszyscy abonenci, niezależnie od tego, czy korzystają z usług w stacjonarnej czy w ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej.

Warto zauważyć, że przepis art. 64 ust. 2 ustawy Prawo telekomunikacyjne w chwili obecnej chroni w sposób szczególny tylko użytkowników usług o podwyższonej opłacie świadczonych w stacjonarnej publicznej sieci telefonicznej, zobowiązując dostawcę usługi do informowania każdorazowo przed rozpoczęciem naliczania opłat, o cenie jednostki rozliczeniowej połączenia do numeru danej usługi. Użytkownicy sieci ruchomych korzystający z usług SMS nie mają takiej ochrony co sprzyja nieuczciwym praktykom, tym bardziej, że przedsiębiorcy telekomunikacyjni zawierają umowy z dostawcami treści, którzy z kolei mają swoich poddostawców, często są to podmioty działające poza granicami Polski niestosujące się do zasad uczciwych praktyk.

Dostawcy usług premium rate na podstawie proponowanych rozwiązań zobowiązani zostaną także do podawania do publicznej wiadomości i bezpośrednio użytkownikom końcowym informacji nie tylko o numerze i cenie (brutto) za jednostkę rozliczeniową usługi, lecz również o nazwie podmiotu realizującego dodatkowe świadczenie.

Abonenci otrzymają jednocześnie możliwość zablokowania (na żądanie) połączeń wychodzących na numery o podwyższonej opłacie.

Rozszerzeniu ulegnie również katalog niezbędnych informacji, jakie dostawca usługi o podwyższonej opłacie obowiązany jest przekazać Prezesowi UKE, który prowadzi jawny rejestr numerów wykorzystywanych do świadczenia tego rodzaju usług. Zgodnie z planowaną zmianą art. 65 ust. 1 dostawca usługi o podwyższonej opłacie, w terminie co najmniej na jeden dzień przed dniem rozpoczęcia świadczenia tej usługi, powinien przekazywać Prezesowi UKE w formie pisemnej i elektronicznej informacje o:

- 1) swojej nazwie (firmie), adresie i siedzibie;
- 2) nazwie, rodzaju i zakresie świadczonej usługi o podwyższonej opłacie;
- 3) numerze lub numerach wykorzystywanych do świadczenia usługi o podwyższonej opłacie;
- 4) nazwie (firmie), adresie i siedzibie podmiotu realizującego dodatkowe świadczenie, o ile dodatkowe świadczenia nie realizuje dostawca usługi;
- 5) terminie rozpoczęcia świadczenia usługi o podwyższonej opłacie.

Skróceniu ulegnie również minimalny termin, w jakim dostawca usług jest obowiązany przekazać ww. informacje Prezesowi UKE. Przyspieszy to procedurę rozpoczęcia świadczenia usług lub realizowania dodatkowego świadczenia, np. w przypadku kampanii społecznych, akcji charytatywnych, itp.

Nowa regulacja ma charakter zdecydowanie pro-konsumencki i jest szybką reakcją na pojawiające się w ostatnim czasie nieprawidłowości na rynku usług o podwyższonej opłacie. Szczegółowo ustala obowiązki podmiotów świadczących usługę o podwyższonej opłacie. Ze względu na charakter tych usług oraz praktykę wskazującą na brak dostatecznej ochrony, zwłaszcza konsumentów, zdecydowano się rozszerzyć dotychczasowe obowiązki.

Uzasadnienie szczegółowe

W zakresie art. 1 ustawy:

Art. 64

Przepis art. 64 ma za zadanie zapewnić odpowiedni poziom informacyjny użytkownikom końcowym.

Przepis art. 64 ust. 1 zobowiązuje dostawców usług o podwyższonej opłacie do podawania, do publicznej wiadomości oraz bezpośrednio użytkownikom końcowym, wraz z numerem usługi, ceny za jednostkę rozliczeniową usługi lub cenę za połączenie, w przypadku gdy usługa taryfikowana jest za sam fakt połączenia do numeru usługi. Jednocześnie dostawca takiej usługi obowiązany jest podać nazwę podmiotu realizującego dodatkowe świadczenie.

Przepis art. 64 ust. 2 doprecyzowuje obowiązki dostawcy usług o podwyższonej opłacie prezentującego informacje o usłudze w sposób graficzny, a zatem w telewizji czy prasie. W takiej sytuacji dostawca obowiązany będzie do zapewnienia, aby tło podawanej informacji nie utrudniało lub uniemożliwiało zapoznania się z ceną usługi. Jednocześnie, dostawca obowiązany będzie podawać cenę usługi w sposób możliwie widoczny dla użytkownika – rozmiar czcionki ceny nie będzie mógł być mniejszy niż 60% rozmiaru czcionki numeru usługi. Ponadto proponuje się, aby czas prezentacji ceny usługi, np. w przypadku emisji telewizyjnej czy internetowej, nie był krótszy niż czas prezentacji numeru tej usługi.

Przepis art. 64 ust. 3 reguluje usługi o podwyższonej opłacie świadczone na zasadzie subskrypcji, które w ostatnim czasie były przyczyną problemów finansowych rzeszy abonentów. W przypadku świadczenia tego rodzaju usług proponuje się zobowiązać dostawców usług do podawania wyraźnej informacji o zasadzie korzystania z usługi, wraz z informacjami podawanymi na podstawie art. 64 ust. 1, a zatem zarówno podawanej do publicznej wiadomości jak i bezpośrednio abonentom (np. z propozycją wzięcia udziału w konkursie lub loterii). Jednocześnie, proponuje się zobowiązać dostawcę tego rodzaju usług do umożliwienia abonentowi dokonania skutecznej i natychmiastowej rezygnacji z subskrypcji w każdym czasie, w sposób prosty i wolny od opłat. Taka regulacja powinna zagwarantować abonentom natychmiastową rezygnację z usług, do których mogliby przypadkowo przystąpić lub z których mają wolę zrezygnować w sposób natychmiastowy, prosty i wolny od opłat.

Na podstawie proponowanego przepisu art. 64 ust. 4 dostawcy usług o podwyższonej opłacie zobowiązani zostaną do umożliwienia abonentom określenia progów kwotowych, po przekroczeniu których dostawcy musieliby automatycznie uniemożliwić korzystanie z usług o podwyższonej opłacie. Dotyczy to sytuacji, w których abonent wyraża wolę uczestniczenia w konkursach czy loteriach, jednak już z góry decyduje, jaką kwotę zamierza przeznaczyć na tego typu usługi. Jednocześnie w myśl przepisu zobowiązuje się dostawców usług o podwyższonej opłacie do podawania ceny za wykonywane połączenie telefoniczne do numeru o podwyższonej opłacie, zanim dostawca zacznie naliczanie opłat. Analogicznie, jeśli cena miałaby ulec w trakcie połączenia, na 10 sekund przed zmianą taryfy, dostawca będzie musiał podać informację o zmianie opłaty. Taka regulacja gwarantuje użytkownikom końcowym podjęcie świadomej decyzji, czy chcą skorzystać lub kontynuować korzystanie z usługi o podwyższonej opłacie.

Przepis art. 64 ust. 5 jest odpowiednikiem obecnego przepisu art. 64 ust. 3 określającego sposób zawierania umowy o świadczenie usługi o podwyższonej opłacie (a zatem dokonywanej *per facta concludentia*)

Art. 64a

Zadaniem przepisu art. 64a jest umożliwienie abonentom dokonania blokady połączeń wychodzących na numery o podwyższonej opłacie, jak i połączeń przychodzących z takich numerów, w sposób bezpłatny.

Art. 65

W świetle przepisu art. 65 dostawca usługi o podwyższonej opłacie, w terminie co najmniej na jeden dzień przed dniem rozpoczęcia świadczenia usługi, zobowiązany będzie do przekazania Prezesowi UKE szczegółowych informacji na temat swojej działalności w tym zakresie oraz danych podmiotu dostarczającego dodatkowe świadczenie. Termin jednodniowy podyktowany jest koniecznością zagwarantowania szybkiej organizacji akcji charytatywnych, organizowanych spontanicznie, w przypadkach np. kataklizmów, katastrof czy klęsk żywiołowych.

Na podstawie omawianego przepisu Prezes UKE prowadził będzie jawny rejestr danych dostawców usług o podwyższonej opłacie oraz dostawców dodatkowych świadczeń.

Art. 209 ust. 1 pkt 14a

W konsekwencji zaproponowanych przepisów art. 64, 64a oraz 65, konieczne jest zagwarantowanie przepisów sankcjonujących sytuacje, w których dostawcy usług o podwyższonej opłacie nie dopełnią wykonania określonych w nich obowiązków.

Przepis końcowy

Biorąc pod uwagę fakt, iż zmiany w zakresie usług o podwyższonej opłacie wymagać będą podjęcia przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych wraz z dostawcami treści pewnych działań, proponuje się aby przepis art. 1 ustawy wszedł w życie w terminie 30 dni od dnia ogłoszenia.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które oddziałują projektowane regulacje

Do podmiotów, na które oddziałują projektowane regulacje należą dostawcy usług o podwyższonej opłacie, dostawcy usług telekomunikacyjnych, dostawcy dodatkowych świadczeń, podmioty pośredniczące w świadczeniu usług o podwyższonej opłacie (agregatorzy), Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej, a także użytkownicy końcowi i abonenci usług o podwyższonej opłacie.

2. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych

Wejście w życie projektowanych zmian ustawy w zakresie zmian do ustawy Prawo telekomunikacyjne nie spowoduje skutków finansowych dla budżetu państwa.

3. Wpływ regulacji na rynek pracy

Przyjęcie projektowanej regulacji nie będzie miało wpływu na rynek pracy.

4. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość

Regulacje proponowane w zakresie usług o podwyższonej opłacie będą mieć wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, gdyż zwiększają obowiązki przedsiębiorców telekomunikacyjnych i mogą zmniejszać potencjalne przychody z tytułu świadczenia takich usług.

5. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionów

Zapisy projektu nie będą miały wpływu na sytuację i rozwój regionów.

6. Wstępna ocena zgodności regulacji z prawem Unii Europejskiej

Projekt jest zgodny z prawem Unii Europejskiej. Mając to na uwadze, nie ma konieczności poddawania procedurze notyfikacji projektu proponowanych zmian.

Jednocześnie, projekt nie zawiera przepisów technicznych, których notyfikacja jest obowiązkowa.

Warszawa, 10 sierpnia 2011 r.

BAS-WAPEiM-1943/11

Pan
Grzegorz Schetyna
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia prawna

w sprawie zgodności z prawem Unii Europejskiej poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy – Prawo telekomunikacyjne, w wersji uwzględniającej autopoprawkę z dnia 2 sierpnia 2011 r. (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Dariusz Lipiński)

Na podstawie art. 34 ust. 9 uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 lipca 1992 roku – Regulamin Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej (Monitor Polski z 2009 r. Nr 5, poz. 47, ze zmianami) sporządza się następującą opinię:

1. Przedmiot projektu ustawy

Projekt ustawy przewiduje zmianę ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. Nr 171, poz. 1800, ze zmianami; dalej: ustawa).

Proponowana zmiana przepisów regulujących publicznie dostępne usługi telekomunikacyjne z dodatkowym świadczeniem, zwane usługami o podwyższonej opłacie (zmiana artykułów 64 i 65 ustawy oraz dodanie art. 64a), polega na: rozszerzeniu obowiązków informacyjnych wobec odbiorców tych usług i wobec Prezesa UKE, włączając w to użytkowników sieci ruchomych (niestacjonarnych), szczególnym uregulowaniu usług o podwyższonej opłacie świadczonych na zasadzie subskrypcji oraz umożliwieniu blokowania na żądanie połączeń wychodzących na numery o podwyższonej opłacie.

Projekt zakłada też zmianę art. 209 ustawy, przewidując karę pieniężną w przypadku niewypełnienia obowiązków przez dostawców usług o podwyższonej opłacie.

Proponowana ustawa ma wejść w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.

2. Stan prawa Unii Europejskiej w materii objętej projektem

Odnosząc się do treści projektu należy wskazać następujące akty prawne Unii Europejskiej:

- dyrektywę 2002/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie wspólnych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej (dyrektywa ramowa; Dz. Urz. WE L 108 z 24.4.2002 r., str. 33, ze zmianami; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne rozdz. 13, t. 29, str. 349),
- dyrektywę 2002/22/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie usługi powszechnej i związanych z sieciami i usługami łączności elektronicznej praw użytkowników (dyrektywa o usłudze powszechnej; Dz. Urz. WE L 108 z 24.4.2002 r. str. 51 oraz Dz. Urz. UE L 337, str. 1; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne rozdz. 13, t. 29, str. 367).

3. Analiza przepisów projektu pod kątem ustalonego stanu prawa Unii Europejskiej

3.1 Zmiana zaproponowana w art. 1 pkt 1 projektu, rozszerzająca obowiązki informacyjne wobec odbiorców usług o podwyższonej opłacie nie narusza przepisów dyrektywy o usłudze powszechnej. Zgodnie z motywem 49 preambuły do tej dyrektywy, dyrektywa ma na celu zapewnienie elementów ochrony konsumenta, włączając jasne warunki umowne i rozwiązywanie sporów oraz przejrzystość taryf dla konsumentów. Z kolei zgodnie z art. 21 ust. 3 dyrektywy, państwa członkowskie powinny zapewnić możliwość nałożenia na przedsiębiorstwa udostępniające publiczne sieci łączności elektronicznej lub publicznie dostępne usługi łączności elektronicznej obowiązku publikowania m.in. przejrzystych, porównywalnych, odpowiednich i aktualnych informacji na temat obowiązujących cen i taryf, wszelkich opłat związanych z rozwiązaniem umowy, a także na temat warunków dostępu do usług dostarczanych użytkownikom końcowym i konsumentom oraz standardowych warunków korzystania z tych usług. Informacje powinny być publikowane w jasny, zrozumiały i łatwo dostępny sposób. Krajowe organy regulacyjne mogą określić dodatkowe wymogi dotyczące formy, w jakiej należy publikować te informacje.

3.2 Proponowana zmiana art. 209 ustawy (art. 1 pkt 8 projektu), przewiduje karę pieniężną m.in. w przypadku niewypełnienia niektórych obowiązków przez dostawców usług. Zgodnie z art. 21a dyrektywy ramowej państwa członkowskie ustanawiają zasady dotyczące sankcji mających zastosowanie do naruszeń krajowych przepisów przyjętych zgodnie z tą dyrektywą oraz dyrektywami szczegółowymi. Państwa członkowskie niezwłocznie powiadamiają Komisję Europejską o wszelkich późniejszych zmianach tych przepisów.

3.3 Państwa członkowskie są obowiązane przekazać Komisji teksty zmian w przepisach prawa krajowego przyjętych w dziedzinie objętej

przepisami dyrektyw ramowej (zgodnie z art. 28 ust. 3 tej dyrektywy) oraz o usłudze powszechnej (art. 38 ust. 3).

4. Konkluzja

Projekt ustawy o zmianie ustawy – Prawo telekomunikacyjne, w wersji uwzględniającej autopoprawkę, nie narusza prawa Unii Europejskiej.

Dyrektor Biura Analiz Sejmowych

Michał Królikowski

Warszawa, 10 sierpnia 2011 r.

Pan
Grzegorz Schetyna
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia prawna

w sprawie stwierdzenia – w trybie art. 95a ust. 3 Regulaminu Sejmu – czy poselski projekt ustawy o zmianie ustawy – Prawo telekomunikacyjne, w wersji uwzględniającej autopoprawkę z dnia 2 sierpnia 2011 r., (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Dariusz Lipiński) jest projektem ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej

Projekt ustawy przewiduje zmianę ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. Nr 171, poz. 1800, ze zmianami; dalej: ustawa).

Proponowana zmiana przepisów regulujących publicznie dostępne usługi telekomunikacyjne z dodatkowym świadczeniem, zwane usługami o podwyższonej opłacie (zmiana artykułów 64 i 65 ustawy oraz dodanie art. 64a), polega na: rozszerzeniu obowiązków informacyjnych wobec odbiorców tych usług i wobec Prezesa UKE, włączając w to użytkowników sieci ruchomych (niestacjonarnych), szczególnym uregulowaniu usług o podwyższonej opłacie świadczonych na zasadzie subskrypcji oraz umożliwieniu blokowania na żądanie połączeń wychodzących na numery o podwyższonej opłacie.

Projekt zakłada też zmianę art. 209 ustawy, przewidując karę pieniężną w przypadku niewypełnienia obowiązków przez dostawców usług o podwyższonej opłacie.

Projekt nie narusza prawa Unii Europejskiej.

Projekt ustawy o zmianie ustawy – Prawo telekomunikacyjne, w wersji uwzględniającej autopoprawkę, **nie jest projektem ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej.**

Dyrektor Biura Analiz Sejmowych

Michał Królikowski

RZECZPOSPOLITA POLSKA
PROKURATOR GENERALNY

Warszawa, dnia 8 sierpnia 2011 r.

PG VII G 025/90/11
dot. GMS-WP-173-169/11

SEKRETARIAT SZEFA KS
L.dz.
Data wpływu ..09.08.11.....

Pan
Lech Czapla
Szef Kancelarii Sejmu

Szanowny Panie Ministrze

Uprzejmie informuję, że do poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy – Prawo telekomunikacyjne, z punktu widzenia zadań prokuratury uwag i zastrzeżeń nie zgłaszam.

Z pozdrowieniami

PIERWSZY ZASTĘPCA
PROKURATORA GENERALNEGO

Marek Jamrogowicz

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

dr Wojciech R. Wiewiórowski

SEKRETARIAT SZEFA KS

L.dz.

Data wpływu 12. 08. 2011

DOLiS-033-261/11/MS/ 38356

Warszawa, dnia 10 sierpnia 2011 r.

Pan

Lech Czapla

Szef Kancelarii Sejmu

ul. Wiejska 4/6/8

00 – 902 Warszawa

w odpowiedzi na pismo z dnia 29 lipca 2011 r., data wpływu do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych – 3 sierpnia 2011 r., znak: GMS-WP-173-169/11, przy którym przekazano poselski projekt ustawy o zmianie ustawy - Prawo telekomunikacyjne, uprzejmie informuję, iż z punktu widzenia przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926, z późn. zm.) do powyższego dokumentu nie zgłaszam uwag.

Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych
z up. Dyrektor Departamentu
Orzecznictwa, Legislacji i Skarg

Monika Krasieńska